

ство да зима на себе това свято званіе? Не, ные ужъ иска-
мы да ся оправимъ за напрѣдъ, а пакъ гледамы съ голѣмж
охалность всичко това и оставимы всичко да иде пакъ по прѣ-
жнему. Комахай видимъ, че е достигнжло у насъ наопакы:
стадо-то да пасе пастири-ты, а не пастири-ти стадо-то, и пакъ
непрѣдвиждамы лоши-ты сѣтнины отъ това, та да гы прѣ-
варимъ съ поправж. Часъ по часъ гледамы прѣдъ очи-тѣ си
всякакви безобразности и все пакъ си мѣлчимъ, на пр. въ
село Р . . . священници-ти изъ кръмж-тѣ не излизатъ! въ
П . . . на единъ отъ тѣхъ калимавка-та и дрехы-ты сж по-
тънжлы въ масть! въ Д . . . на еде кой си отъ тѣхъ изъ у-
ста-та вмѣсто благословін кыпять най-гнусавы-ты блядо-
словін! и какви какви още чудесіи не види чловѣкъ у насъ
въ това съсловіе отъ народа ни, а нигдѣ проповѣдь, нигдѣ
назидателны поученія ся не чюють. Нѣма и не ще роди ско-
ро майка и вторы като Попъ Прѣвана Живковъ въ село
Врътопъ!

*Что правяшъ наши-ти старци израилеви по мана-
стиры-ты?* — Истѣгать ся лѣтѣ подъ сѣнки-ты, а зимѣ
по топлы-ты собы, и чюдять ся что да ядѣть и да пїжть —
лѣжать и спасявать ся! Всяко живо сътвореніе на тоя свѣтъ
си старае за свое-то усъвршенствуваніе, а само тая пас-
мина хора не щажж ни да знаѣть за това. Чюдны хора, отъ
голѣмо-то си срѣбролюбіе ако не имъ даде срѣдце да отво-
рять нѣгдѣ нѣкое духовно училище за народа, то божемъ
за себе да го отворяжж, та тіи си да ся просвѣщавахж,
зачто-то имъ е отъ всичко друго нуждно; па ако не напра-
вихж това, то какъ ли имъ недойде на умъ като имать тол-
кова си пространны манастирски мюлкове, та божемъ
за тѣхно-то разработваніе и усъвршенствуваніе да отво-
ряхж по едно практическо земледѣлческо училище, въ кое-
то да събержть по нѣколко селянчета за да имъ разра-
ботватъ манастирски-ты ниви, ливады, лозя и градины и съ-
врѣменно и тѣ да ся изучвахж на домакынство, та божемъ
на тоя начинъ да ся издлъжияхж народу, отъ пота на кой-то
очикувать своя насущный хлѣбъ, а безъ да ся смыслихж нѣ-
кога, да му ся издлъжять отъ духовнѣ странж. Сѫщ-то е и
съ наши-ты калугеркы.

По другы мѣста това съсловіе и отъ два-та пола е под-
раздѣлено на рядове или дружества, нарѣчени съ особны